

Hvor blev Venstre af?

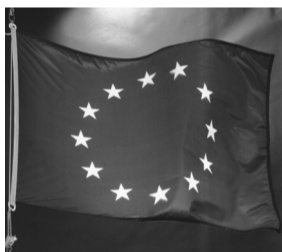
Side 2

Amtsformanden har ordet, og kommenterer blandt andet strukturdebatten og det forestående EP-valg.

Side 4

Jan E. Jørgensen, rådmænd på Frederiksberg, forsøger at puste liv i de liberale drømme og visioner.

Side 8 & 9

EP-kandidaterne har ordet: Ellen Trane Nørby, Mogens Vad, Karsten Madsen

Side 12

Generalforsamlinger:
Torsdag den 19. februar 2004 i Venstre i Brøndby.
Mandag den 23. februar 2004 i Venstre i Gladsaxe kreds.
Onsdag den 10. marts 2004 i Gentofte Venstre.

Af John Petersen, byråds- og amtsrådsmedlem i Venstre i Ledøje-Smørum Kommune & Københavns Amt.

jeg selv og mit parti tidligere stod for omkring decentralisering, nærhed m.v., nu skal skrottes.

Jeg mener, at det er rent hykleri, når vore ministre render rundt og taler om mere demokrati, mere decentralisering og nemmere adgang for borgerne til det offentlige system, når det hele i bund og grund alene drejer sig om at flytte magt fra kommuner og amter til Folketinget.

Men skal det ske, så lad det ske hurtigt - vi kan ikke leve med, at en sådan beslutning skal trækkes i langdrag.

Som borger i en kommune på 10.500 indbyggere med en god økonomi, højt serviceniveau og tilfredse borgere kan det godt undre mig, at vi absolut skal tvinges til sammenlægning med andre kommuner. Jeg har utrolig svært ved at acceptere, at alt det, som

Uanset hvordan den fremtidige opgavefordeling bliver, så er det Christiansborgpolitikernes ansvar at få strikket en fremtidssikret struktur sammen.

Læs følgende indlæg i strukturdebatten:

- Side 5: Johannes Due, formand for strukturkommissionen
- Side 5: Niels Jørgensen, gruppeformand og viceborgmester i Vallensbæk
- Side 6: Bjarne Rasmussen, 2. viceborgmester og gruppeformand, Gladsaxe
- Side 6: Søren P. Rasmussen, gruppeformand for V i Lyngby-Taarbæk
- Side 6: Ole Krog, direktør i DI
- Side 7: Tom Togsverd, Branchedirektør, ITEK
- Side 7: Ole Beckman, byrådsmedlem for V i Ishøj

Lær af Frederiksberg

Af Jan E. Jørgensen, rådmænd (V) Frederiksberg Kommune

Skal vi nu igen høre på dem inde fra Frederiksberg? Sådan er der sikkert en enkelt amtspolitiker eller to, der tænker ved synet af mit indlæg her i bladet.

Og sandt er det jo, at Venstre på Frederiksberg har været særdeles aktive i strukturdebatten med argumentet om, at resten af landet kunne lære af os og mere eller mindre undvære det regionale led. Lige så sandt er det, at regional planlægning ikke er det, der fylder mest på Frederiksberg, hvorfor irritationen til dels er forståelig. Jeg mener - hvad ved vi på Frederiksberg om amtsveje, havne, det åbne land,

VVM-vurderinger af store svinefarme og vindmøller?

Jeg forestiller mig da heller ikke, at man i fremtidens kommunale landskab helt kan undvære et regionalt led. I sagens natur kan en kommune jo ikke lave regional planlægning, og det vil trods alt forekomme for fjernt, hvis al planlægning skal foregå på Højbro Plads.

Ret meget mere mener jeg heller ikke, at regioner-

ne skal beskæftige sig med - hvortil hører turisme, erhvervspolitik og kollektiv trafik.

Hospitalerne bør gøres selvejende. Kommunerne køber ydelser på borgernes vegne. Gymnasierne bør gøres kommunale - eller evt. selvejende. Al kassetænkning og alle gråzoner skal udryddes ved at samle specialundervisning, arbejdsmarked og det sociale område i kommunerne. Der skal være én indgang

til det offentlige, hvorfor en masse statslige opgaver skal overføres til kommunerne - kørekort, pas, nummerplader, hele det civile område og tinglysning m.m.

Jeg er klar over, at det er nemmere at have mine synspunkter, når man kommer fra en kommune, hvor der formentlig ikke vil ske de store forandringer - men derfor kan jeg jo godt have ret!

Københavns Amt

Lars Stolshøj
tlf. 4373 3565
stolshoj@post.tele.dk
Homepage:
www.venstre-kbhamt.dk

Formand for amtsrådsgruppen

Bent Larsen
tlf.: 3963 0200
benlar@amtsraad.kbhamt.dk

Gentofte

Inés Wandel
tlf.: 3963 5501
winwa@ft.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
tlf.: 3392 3920
ava@km.dk

Lyngby

Søren Lund
Tlf. 4580 9822
s-lund@post4.tele.dk

Folketingskandidat

Flemming Oppfeldt, MF
Tlf. 4495 6792
vflco@ft.dk

Ballerup

Ole Jørgensen
tlf: 4497 0148
oleball@post11.tele.dk

Folketingskandidat

Pia Larsen, MF
tlf.: 4466 4858
vpila@ft.dk

Glostrup

Hans-Christian Ellegaard
ellegaard@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Statsminister
Anders Fogh Rasmussen, MF
tlf.: 3392 3300
stm@stm.dk

Hellerup

Hans-Georg Nielsen
tlf.: 3962 0090
ghgnielsen@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
tlf.: 3392 3920
ava@km.dk

Gladsaxe

Vibeke Nielsen
tlf.: 4498 1286
vibnie@mail.dk

Folketingskandidat

Gitte Lillelund Bech, MF
tlf.: 3337 4544
vgilb@ft.dk

Hvidovre

Bent Hansen
tlf.: 3678 8990
bnth@ferrosan.dk

Folketingskandidat

Tariq Sundoo
tlf.: 36 75 48 49
taria@sundoo.dk

Amager

Tove Malzer
tlf.: 3253 2486
tovemalzer@get2net.dk

Folketingskandidat

Marion Pedersen
tlf.: 3257 3067
marion@post11.tele.dk

Rødovre

Kredsformand:
Flemming Jensen,
tlf. 4444 7735,
fkj@nohau.dk

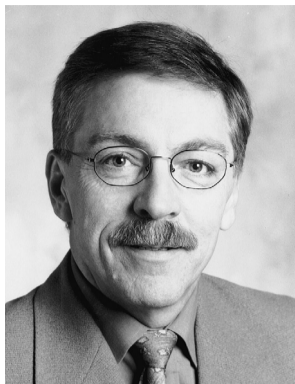
Folketingskandidat:

Kjeld Danneskjold- Samsøe
tlf.: 3964 0026
kjeld@danneskiold.dk

VU i Storkøbenhavn

Peter Larsen
tlf.: 3969 7999

Når moralen kammer over!

Af Lars Stolshøj, amtsformand, Venstre i Københavns Amt**Alle medlemmer af Venstre i Københavns Amt ønskes et rigtig godt nytår i håbet om, at vi alle må opleve fremgang.**

Første halvår vil blive præget af to store emner, nemlig strukturdebatten og valget til Europa-Parlamentet. To ikke uvæsentlige emner, når det gælder fremtiden for borgerne i Danmark, men bliver det muligt for os at sikre et rimeligt forløb af de to temaer?

Når man betragter såvel de trykte som de elektroniske mediers indsats de seneste 12 måneder, kan man hurtigt blive fyldt med tvivl.

Alle brancher er nødsaget til at tilpasse sig de markedskrav, der til hver en tid gør sig gældende.

Det må medierne også gøre, altså tilfredsstillende stigende del af befolkningen, der kun har få minutter til rådighed til at orientere sig om, hvad der foregår i deres egen verden.

Alt skal koges ned til små spots på under 15 sekunder, uanset om det er på TV eller den tid, læseren ofrer på dagens respektive avissider.

Vil man sikre sig, at vi ofrer lidt mere tid, så må historien skæres derefter, og tilsyneladende er det kun "skandaler", der kan vække befolkningens interesse. Sådan må det tolkes, hvis medierne har analyseret på rette vis.

Åbenhedens pris

I midten af januar måned dukkede der pludselig en række fraklip op fra DR1's udsendelse "Fogh bag facaden", der fulgte Anders Fogh under formandskabet for EU. Jeg er ikke i tvivl om, at statsministeren accepterede disse optagelser i et forsøg på at eliminere mystikken omkring det, der foregår bag kulisserne, og jeg bifalder ligeledes resultatet.

Men det kan da ikke være svært at forstå, at et projekt som dette kræver mere end en kontrakt - det kræver gensidig fortrolighed og tillid til, at alle aftaler overholdes. Derfor er der heller ikke noget odiøst i, at statsministeren ønskede at godkende udsendelsen, inden den blev sendt, med ret til at foretage korrektioner af forskellige hensyn.

Er det censur?

Alle parter er interesseret i den maksimale grad af åbenhed, men det er direkte dræbende for samme, når pressejurist ved Danmarks Journalisthøjskole, Oluf Jørgensen, udtaler, at det er vigtigt, at disse fraklip kom frem, da de viser ministre i deres offentlige rolle (udsendelsen hed "Fogh bag facaden"), og at det er vigtigt af hensyn til ytringsfriheden, at offentligheden får mulighed for at vurdere den censur, statsministeren har gennemført i forhold til udsendelsen.

Når der så argumenteres for retten til at vise disse fraklip af etiske og moralske grunde, er det hele

kammet over, hvilket kun kan betyde, at fortroligheden imellem vore folkevalgte og pressen hører fortiden til.

Struktur

9. januar offentliggjorde Strukturkommissionen sin betænkning omkring den fremtidige kommunalstruktur i Danmark.

Du kan læse mere om rapporten og de 10 krav, Venstre har opstillet til en strukturreform på www.venstre.struktur.nu, hvor du ligeledes kan deltage i debatten.

Det er et væsentligt krav til den nye struktur, at vi får fjernet alle gråzoner i opgaveløsningen. Derfor er det vigtigt, at du bidrager til debatten med eksempler på, hvorledes vi får en klar og åben indgang til opgaveløsningen og undgår, at borgerne bliver kastebold imellem forskellige instanser.

Venstre kræver ligeledes en løsning, hvor mennesket altid bliver sat over systemet, altså en struktur, der er let at gennemskue og dermed sikrer både høj kvalitet og effektivitet til alles bedste.

Debatten har desværre i lange perioder primært handlet om, hvor stregerne skulle trækkes og hvor store kommuner vi skal have i fremtiden - en debat, der ikke er særlig relevant i Københavns Amt i forhold til provinsen, hvor kommuner med under 10.000 indbyggere er i klart flertal, en størrelse, der ikke vurderes til at være bæredygtig til at løfte fremtidens opgaver.

EP-valget

13. marts afholder Venstre opstillingsmøde til valget, der afholdes søndag d. 13. juni, så Danmark får lejlighed til at prøve en tur til stemmeurnerne på en søndag.

Vor kandidat Ellen Trane Nørby arbejder ihærdigt over det ganske land for at præsentere sine tanker og idéer for et kommende Europa.

Læs mere om Ellen på www.ellentranenorby.dk og husk endelig at nævne hende over for din nabo og arbejdskolleger.

Med ønsket om god arbejdslyst for alle.

Tag til Venstres EU-Landsmøde

Lørdag den 13. marts 2004**kl. 9.30 - 17.00****i Øksnehallen i København****Foto: PR Øksnehallen.**

Det sker på landsmødet

Taler af:

Venstres formand,
statsminister
Anders Fogh Rasmussen,

Formanden for Europa-Parlamentet,
Pat Cox,

Tidl. EU-kommissær
Henning Christophersen.

Debat om og vedtagelse af:

Venstres EU-handlingsprogram
"Europa - dit og mit".

Præsentation af:

Venstres 9 EU-kandidater
og herefter afstemninger
om indplacering på
Venstres liste til EP-valget.

Bestil et adgangskort hos:

Venstres Landsorganisation
på e-post: venstre@venstre.dk
eller tlf. 4580 2233.

EU i time out

I december 2002 var det Polske mælkekvoter, der i sidste øjeblik sikrede Europa en aftale om udvidelse med ti nye lande. I december 2003 var det uenighed om Polsk stemmевægt i ministerrådet, der sendte Europas nye forfatning til time out. Det italienske EU-formandskabs meget afslappede tilgang til opgaven var uden tvivl en medvirkende årsag til, at det gik som det gik. Men Polens kan ikke undsige sig sin del af ansvaret. Landets foreløbige optræden, som en ud af 25 lande, styrker bestemt ikke deres argument for, at skulle have dobbelt så mange stemmer som deres Tyske nabo. Tværtimod.

Hvordan skal Europas borger kunne accepteret, at noget så dybt uinteressant som stemmевægte i ministerrådet får lov til at bremse det Fælleseuropæisk samarbejde? EU's forfatningstraktat er et vigtigt værktøj, der snarest må forhandles på plads. Den polske præsident, Kwasniewski, har for nylig luftet muligheden for, at man kan nå til enighed inden 1. maj. Forhåbentlig får han ret.

Én indgang til det offentlige

Som borger eller virksomhed er man i dag i centrum. I centrum for en hærskere af offentlige instanser, der hver især varetager deres lille del af de samfundsmæssige opgaver. For ofte sker det uden koordinering, hvilket er spild af både borgernes, virksomhedernes og myndighedernes tid.

Det må med en vis rimelighed kunne forlanges, at det offentlige på de interne linier får skabt sammenhængende processer i betjeningen af borgere og virksomheder. Forandring er nødvendig, men en strukturreform med færre lokal/regionale politiske enheder gør det ikke alene. Der må indføres fælles nationale mindsteregler for de administrative arbejdsgange. Og vi må gøre op med den holdning, at sådanne tiltag er angreb mod det lokale/regionale selvstyre; det er kvaliteten af de ydelser som borgeren modtager, der er det reelle lokalpolitiske anliggende.

Det bliver letter at være borger, når man på www.danmark.dk kan finde én indgang til selvbetjening uanset ansvarlig myndighed, og billigere at drive virksomhed, når www.virk.dk tilbyder det samme.

Og foretrækker man personlig behandling, kan man opsøge det lokale borgercenter, der til den tid måske er placeret i det tidligere rådhus.

"Mere hvad og mindre hvem", sagde indenrigsministeren for nylig om brugernes fokus på offentlige ydelser. Landspolitikerne kommer også til at beskæftige sig indgående med "hvordan", før målet om én indgang til det offentlig kan realiseres.

Af Jens Frimand

Oles Klumme

EU er for langsomt på vej

Af Ole Andreasen, medlem af Europa-Parlamentet (V)

EU's økonomi skal være den mest konkurrencedygtige i verden i 2010. Et højt mål at sætte sig, men det gjorde EU-landenes stats- og regeringschefer i marts 2000 i Lissabon. I de næste 10 år skulle beskæftigelse, konkurrenceevne og investeringer i højteknologi fremmes, hed det, velfærden skulle øges, fattigdommen bekæmpes.

Vi nærmer os halvvejs i Lissabon-processen, og EU-kommissionen har fremlagt en status over forløbet til nu. Konklusionen er nok så klar: EU er på vej, men det går alt for langsomt, hvis man skal leve op til målsætningerne i 2010.

På positivsiden kan det konstateres, at der er blevet skabt flere end seks millioner nye jobs i EU siden 1999. En række nøglesektorer er helt eller delvist blevet åbnet for konkurrence, f.eks. i post-, og telekommunikationssektorerne, i godstrafikken samt i elektricitets- og gassektorerne. Brugen af IT er i meget stor udstrækning blevet indført som almindeligt arbejdsredskab i skoler, private firmaer, den offentlige administration og i husholdningerne, og en række lande er begyndt at ændre de europæiske pensionsordninger i en mere bæredygtig retning.

Så langt så godt, men der er lang vej endnu. For i stedet for at indhente det amerikanske forspring i økonomisk formåen sækker EU endnu længere agterud. I 2003 var der i EU en samlet økonomisk vækst på bare 0,8%, mod den tilsvarende amerikanske vækst

på ca. 5%, og den europæiske produktion pr. indbygger udgør kun 72% af den amerikanske. Og EU-landenes økonomier har det heller ikke for godt, for i gennemsnit har de et underskud på statsfinanserne på 2,7% i forhold til bruttonationalproduktet. De store syndere er Frankrig og Tyskland med underskud der overstiger de 3%, reglerne i EU's vækst- og stabilitetspagt tilsiger.

Hvad skal der til, hvis man vil nå Lissabonstrategiens mål i 2010?

Den europæiske produktivitet skal øges markant, og det skal først og fremmest ske ved at maksimere uddannelse og forskning inden for de højteknologiske områder. Finansielle og bureaukratiske begrænsninger for virksomheder skal begrænses, så innovationen i EU får bedre vilkår. Stive arbejdsmarkeder skal gøres mere fleksible, så flere kan komme i arbejde. Det kræver reformer på arbejdsmarkedet, navnlig i EU's store lande. Handels- og investeringsbarrierer skal fjernes, så europæerne bedre bliver i stand til at realisere mulighederne på det globale marked.

Der skal flere ud på arbejdsmarkedet, og de skal fastholdes længere tid i jobbet. I 2003 var kun 64,3% af europæerne mellem 18 og 65 år til rådighed for arbejdsmarkedet. Det tal skal op på 70% i 2010. Navnlig skal der gøres en ekstra indsats for at få kvinderne ud på arbejdsmarkedet. Med en beskæftigelsesrate på 75%, heraf 71% for kvinderne, ligger Danmark i front på dette område.

Arbejdsfrekvensen for den ældre del af befolkningen

giver for alvor grund til bekymring. Samlet set er det kun 40% af de 55-64-årige, der er i arbejde, og det tal er alt for lavt. Medlemstaterne skal gøre det mere attraktivt at være til rådighed for arbejdsmarkedet i længere tid.

Investeringerne i de private virksomheder i EU-landene har det heller ikke godt. Siden år 2000 har de været direkte faldende, mens USA har haft en betydelig stigning, såvel i private som offentlige investeringer.

Den danske regerings forslag om at oprette en dansk såvel som en europæisk udviklings- og forskningsfond skal hilses velkommen, for det er især i forskning og uddannelse i højteknologi, der skal investeres mere. Mens der i EU kun er 5,7 forskere pr. 1.000 arbejdstagere, er tallet i USA 8,1 og hele 9,1 i Japan. Får europæerne ikke vendt dette misforhold, vil den europæiske hjerneflugt mod de amerikanske forskningsmiljøer fortsætte med uformindsket styrke, til stor skade for den europæiske vækst og velfærd. Uddannelse og forskning må foregå i partnerskaber mellem det private og det offentlige, og i det samspil må EU's private erhvervsliv tage en større del. I USA bruger de private virksomheder fem gange så meget på uddannelse som de europæiske virksomheder.

EU-virksomhederne må sænke omkostningerne generelt, men også lavere skatter i EU er en afgørende forudsætning for en positiv udvikling.

Det indre marked skal også styrkes. Det er fortsat hæmmet af en lang række

tekniske restriktioner der medfører, at private virksomheder i al for stor udstrækning afholder sig fra at gøre forretninger i andre europæiske lande. Med andre ord, der er alt for mange virksomheder, som alene har blikket rettet mod på hjemmemarkedet.

De europæiske regeringer og parlamenter må tage deres del af skylden. Den politiske vilje til at gennemføre EU-direktiverne, som skal gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige økonomi, skal styrkes. Alt for mange EU-lande nøler med at gennemføre de flere end 70 direktiver, som siden år 2000 er vedtaget med henblik på at føre Lissabon-processen ud i livet.

Danmark er også på dette felt klassens duks, ... men det batter ligesom ikke nok i helheden. Statusrapporten for Lissabon-processen viser, at troen på det europæiske fællesskab ikke er, hvad den har været. Den må genskabes, og det er regeringernes og parlamenternes største ansvar og opgave nu.

Rykker regeringen ?

Af Jan E. Jørgensen, rådmand (V) Frederiksberg Kommune

Overskriften er naturligvis dybt urimelig. Spørgsmålet vil få ministre på stribe til at fare op af hver deres troldeæske og vifte med lange lister over, hvor meget de har fået gennemført – meget af det endda i løbet af blot 100 dage. Lad mig derfor forklare baggrunden for det provokerende spørgsmål.

Vi var samlet et par snese Venstrefolk for at diskutere partiets næste program, og til at lede slagets gang var fremtidsforskeren Martin Ågerup inviteret. Han er ganske liberal, og han op-tændte forsamlingen i en sådan grad, at vi var parate til at indlede den nyliberale revolution ved at drage taktfast gennem byens gader med slagord om mere frihed, mindre tvang, mindre stat, mere privat. Vi var ikke en samling verdensfjerne, ultraliberale teoretikere, men et ganske almindeligt udsnit af Venstres medlemskare, og vi var enige med Martin Ågerup.

Enige med ham, når han slog fast, at skat dybest set er tvang. Enige med ham i, at tvang kun bør benyttes, når det er tvingende nødvendigt. Og latteren bredte sig, da han retorisk spurgte, om samtlige de ting, som det offentlige bruger penge på, nu også er tvungne nødvendige.

Har partierne en fremtid?

Som sædvanlig, var jeg ikke den i forsamlingen, der havde sagt mindst i løbet af aftenen, og 20 minutter i lukketid besluttede jeg mig derfor for at tie og lade andre komme til orde. Dette løfte holdt jeg desværre ikke. Vores dygtige og engagerede formand Søren Thuesen bragte nemlig et helt nyt emne på banen. Fremtidsforskeren måtte kunne svare på, om partierne ville eksistere i fremtiden - et spørgsmål, der naturligvis må interessere en lokal partiformand med fremtiden foran sig. Martin Ågerup var langt fra sikker på, at vores formand også ville have et parti at være formand for i al fremtid, hvorpå han remsede alt muligt op, som gjorde, at færre og færre gider være medlem af et parti.

Nu kunne jeg ikke længe holde mit tavshedsløfte. "Folk gider ikke være medlem, fordi det ikke rykker en meter." Nogenlunde sådan lød mit sure opstød. Formanden så helt ked ud af det - næsten som om min bemærkning havde slukket den liberale flamme, som Ågerup så dygtigt havde tændt.

Det var jo ikke meningen. Meningen var at fremprovokere en debat, men da mødet næsten var slut, var det ikke muligt for nogen at replicere. Ret ærgerligt.

Derfor må jeg selv komme med replikken, som samtidig er et svar til alle de andre, der lige som jeg går rundt og er lidt desillusionerede over regeringen, uden at vi egentlig konkret kan pege på, hvor den har fejlet.

Det rykker at være politisk aktiv
Selvfølgelig rykker det at

være aktivt medlem af et parti. Vi har indflydelse på partiprogrammet, som igen påvirker den politik, der føres. Vi opstiller kandidater til valgene, og det er ikke ligegyldigt, om den ene eller den anden sidder i folketingsgruppen. Når et medlem af Venstre kritiserer Venstre er det pr. definition interessant, og derfor giver kontingentet adgang til avisernes spalter - hvis man vel at mærke kan finde på noget negativt at sige!

Er man liberal giver det derfor god mening at melde sig ind i Danmarks liberale Parti for på den måde at få regeringen til at føre liberal politik. Og jo bevares - regeringen rykker, men det går meget langsomt.

Eksempel 1: stat/privat - 50/50

Lad mig give et eksempel. En af de ti teser (som jeg uforkammet har omdøbt til de ti tøser, efter at op-havsmændene lod sig besnakke til at trække tesserne fra Venstres landsmøde) havde som præmis, at det offentlige skulle nøjes med at lægge beslag på halvdel af bruttonationalproduktet. Da fordelingen i dag er ca. 60/40 i det offentliges favør, vil der umiddelbart skulle skæres en del for at nå dette mål. Beparelser er lettere at foreslå end at gennemføre, hvilket jeg ved af bitter erfaring efter seks år som kommunalpolitiker, og jeg forventer bestemt heller ikke, at det kan ske fra den ene dag til den anden. Regeringen vil imidlertid overhovedet ikke skære i den offentlige sektor. Man er nærmest stolt over, at der kommer flere offentligt

ansatte, og at der bruges flere skattekrone. Ambitionen er, at den offentlige vækst blot skal holdes under den private vækst, så vil offentlig og privat på et tidspunkt blive lige store. Det er fuldstændig korrekt. Iflg. mine beregninger vil det ske i 2025 (!), og så kan vi jo diskutere, hvor meget minimalstat der er over et land, hvor halvdelen af BNP bruges af det offentlige. Regnestykket forudsætter, at der ikke i mellemtiden kommer en ny regering, som har en anden målsætning.

Eksempel 2: Det skal kunne betale sig at arbejde

Et andet eksempel er den gamle travet om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Dette udsagn har jeg altid forstået på den måde, at det var nødvendigt at øge forskellen på det, man som minimum får ud af at gå på arbejde, og det man får ud af ikke at gå på arbejde. Det kan teknisk skrues sammen på mange forskellige måder, men hvis regeringen ikke skifter kurs, så vil det aldrig kunne betale sig at arbejde. I fgl. Bertel Haarder er det nemlig ikke liberal politik at øge ulighederne i samfundet. Større forskel på betalingen for at arbejde og for ikke at arbejde er jo det samme som større økonomisk ulighed, da forskel og ulighed betyder det samme.

Eksempel 3: Det liberale frisind

For det tredje er der den personlige frihed. Den frihed, der gør, at man skal have lov til at gøre alt det, som ikke indskrænker an-

dres ret til samme frihed. Det er korrekt - som Bertel Haarder har fremført som eksempel på, at der stadig er frisind i Venstre - at det ikke er os, der taler om tørklædeforbud. Dansk Folkeparti har heldigvis ikke fået gennemtrumfet dette forslag, men man øger vel ikke friheden blot ved at undlade at indskrænke den. Friheden øges ved at fjerne nogle forbud, og jeg har svært ved at se, at regeringen samlet set har fjernet flere forbud, end den har indført.

Duellen i Berlingske

En anden utålmodig liberal er chefredaktør Niels Lund, og han har i en lille uge haft en spændende duel på ord med Bertel Haarder i avisens spalter.

Duellen er vel endt uafgjort. Bertel har jo ret, når han fremhæver regeringens mange sejre. Han har muligvis også ret, når han skriver, at "den sikre vej til fiasko, det er at følge de mange råd fra de utålmodige lederskribenter og klummeskrivere, hvad enten de er lærebogsliberalister, lænestolskonservative eller borgerlige brokkere, som vil have os væk fra den midterkurs, der gav os vælgernes tillid."

Muligvis falder jeg ind under betegnelsen lærebogsliberalist, men jeg vil godt pointere, at de fleste af de liberale lærebøger, jeg har studeret, er skrevet af Bertel Haarder og Anders Fogh Rasmussen. Og Bertel Haarder scorer det afgørende selvmål, der får duellen til at ende uafgjort, når han taler om en midterkurs. Dette udtryk betyder vel strengt taget, at man fortsætter ligeud - man holder sig i midten uden hverken at dreje til venstre eller højre. Jeg erkender, at velfærdsstaten er sværere at dreje end en supertanker, og at det tager væsentligt længere tid, men velfærdsstaten rykker sig helt sikkert ikke en meter i liberal retning, hvis man ikke vil

dreje bare en lille smule på roret.

Tid til forandring - eller forandring tager tid

Politik er også et spørgsmål om taktik. Hvis flertallet ryger, får vi Mogens Lykketoft som statsminister, og man skal nok ikke forvente nogen liberal revolution fra ham - på trods af hans revolutionære udseende. Imidlertid tror jeg, at regeringen undervurderer vælgerne. Vælgerne fik at vide, at det var "tid til forandring", og vælgerne stemte ja til forandring med et historisk valgresultat.

Forandring betyder ikke midterkurs - det betyder kursskifte. Vælgerne ønsker ganske vist ikke revolution og voldsomme forandringer fra den ene dag til den anden - men vi ønsker visioner for fremtiden. Vælgerne kan godt sondre mellem konkrete valgløfter for den kommende valgperiode og visioner for den kommende generation. Da Martin Luther King kom med sit berømte "I have a dream", vidste han godt, at drømmen ikke ville blive til virkelighed i løbet af en fireårig valgperiode. Det forhindrede ham dog ikke i at drømme, og hvis han havde været i live i dag, ville han kunne se, at virkeligheden i dag er tættere på hans drøm end på hans mareridt.

Bertel Haarder var også minister i Schlüter regeringerne. De holdt dog i 10 år, selvom Bertel Haarder, Anders Fogh Rasmussen, Uffe Ellemann-Jensen og andre turde drømme højt. Resultaterne stod langt fra mål med drømmene, men i politik er det faktisk ikke kun resultaterne, der tæller. Det er også vigtigt, at vælgerne ved, hvilke resultater politikerne drømmer om. Det er ikke godt nok at undgå det socialistiske mareridt - det er lige så vigtigt at have en liberal drøm.

Besøg Christiansborg og det nyistandsatte Snapsting v/ Kirkeminister Tove Fergo

Tirsdag, d. 23. marts 2003, kl. 18.30

Der serveres "Surrib med salat af vintergrønt" til kr. 90 .

Drikkevarer er ikke inkluderet .

Efter middagen er der kl. 19.30 rundvisning på Christiansborg og efterfølgende debat i Venstres gruppeværelse . Der er mulighed for at tilmelde sig uden deltagelse i middagen.

Tilmelding senest onsdag den 17. marts til Inés Wandel, telefon 33 37 46 17 eller mail vinwa@ft.dk

Konsekvens i retshåndhævelsen

Torsdag den 25. marts kl. 19.30-22.00 på Christiansborg

Freddy Dam og retsudvalgene i København, på Frederiksberg og i Københavns Amt indbyder til debatmøde med følgende indledere:

Landsdommer Lars Lindencrone Petersen, Østre Landsret. Michael Olsen, inkassochef i Næstved Kommune, Politimester Jørn Bro, Glostrup og Freddy Dam, MF

Debatmødet sætter fokus på borgernes muligheder for at håndhæve deres rettigheder ved domstolene, kommunernes krav mod borgerne og politiets retshåndhævende indsats.

Tilmelding snarest og senest torsdag den 18. marts via e-mail til venstre@jvn.dk eller post til Venstre, Postbox 90, 2740 Skovlunde, med oplysning om navn og adresse, samt mødets navn og dato. Du er velkommen til også at tilmelde venner og bekendte. Folketingets reception udleverer adgangskort til de tilmeldte deltagere umiddelbart inden mødet, men kom i god tid for at undgå kø.

Evt. spørgsmål rettes til nedenstående udvalgsformænd:
Kai Jensen, København tlf. 3860 0316,
Andreas Wetche, Frederiksberg tlf 3325 1714 (9.00 - 16.00)
Ole Holm Petersen, Københavns Amt tlf. 3252 7623

Strukturkommissionens anbefalinger

Af Johannes Due, formand for strukturkommissionen

Samlet set er det kommissionens vurdering, at der er behov for en reform af den offentlige sektors struktur. Der er svagheder ved den nuværende indretning af den offentlige sektor, og svaghederne vil vokse i de kommende år som følge af den befolkningsmæssige udvikling, den øgede mobilitet, de stigende pendlingsafstande samt den meget snævre safundsøkonomiske ramme.

Kommissionen har i hele sit arbejde skullet vurdere såvel effektivitetshensyn som hensyn til nærdemokratiet. I modsætning til, hvad mange havde forventet, har der ikke været en

modstrid mellem disse to hensyn. Det er muligt at bevare nærdemokratiet også ved større og mere effektive kommuner. Det støtter kommissionen på en omfattende undersøgelse foretaget af Syddansk Universitet. Hovedkonklusionen på undersøgelsen er, at store kommuner ikke er mindre demokratiske end små.

Med den **nuværende** opgavefordeling, er det kommissionens vurdering, at en kommunal mindstestørrelse på **20.000 indbyggere** vil kunne sikre rammerne for en tilfredsstillende faglig bæredygtighed. Selvom der er gevinster ved modellen, er det kommissionens samlede vurdering, at der kan indhentes **yderligere** gevinster ved opgaveflytninger.

Vi har derfor koncentreret os om en række modeller, hvor der **flyttes opgaver** mellem de forskellige myndigheder.

Den brede amtsmodel

En regional inddeling på f.eks. 7-8 regioner og kommuner på minimum **20.000 indbyggere**, vil åbne mu-

lighed for en yderligere decentralisering af opgaver. Modellen forudsætter, at der overføres en række opgaver fra **staten til amterne**. Det drejer sig om de statslige ungdomsuddannelser, arbejdsmarkedsuddannelserne og de korte og mellemlange videregående uddannelser, de resterende statslige veje (på nær det overordnede vejnet), regionale sidebaner og lokalbaner, ligesom den amtslige erhvervsfremmeindsats styrkes. Gennem en forøgelse af grundtaksten overtager kommunerne en større del af opgaverne på det sociale og socialpsykiatriske område, men der skønnes ikke med modellens kommunistørrelse at være basis for en **fuldstændig** samling af disse opgaver i kommunerne. Derimod kan specialundervisningsopgaven samles helt i kommunerne.

Regioner med smal opgaveportefølje

Hvis de problemer, som kommissionen har identificeret i forhold til delt opgavevaretagelse i den nuværende struktur, skal løses

fuldt ud, forudsætter det, at en række opgaver skal samles hos samme myndighed. Hvis opgaverne skal løses tæt på borgerne, bør en samling af ansvaret for de enkelte opgaveområder og nært beslægtede/parallelle funktioner så vidt muligt ske på **kommunalt** niveau.

Kommissionen har derfor opstillet en opgavefordeling mellem stat, regioner og kommuner, der har som hovedprincip, at så mange opgaver som muligt overføres til kommunal varetagelse. I modellen varetager regionerne alene de opgaver, hvor der er behov for regional koordination og finansiering, og som stiller store krav til det geografiske råderum eller det befolkningsmæssige underlag.

Modellen fører til, at opgaverne på det sociale og socialpsykiatriske område samt specialundervisningen og miljøtilsyn **fuldt ud** samles i kommunerne.

På baggrund af den væsentlige decentralisering af opgaver til kommunerne er det kommissionens vurdering, at kommunerne bør

have en minimumsstørrelse på **30.000 indbyggere**.

Kommissionen har arbejdet med tre modeller med en smal regional opgaveportefølje, nemlig en model med direkte valg til regionerne og to modeller, hvor der optræder forskellige former for indirekte valg til regionsrådene. Antallet af regioner ligger i disse modeller i intervallet 3 – 6.

Alene to forvaltningsled

I den sidste model findes alene to forvaltningsled: stat og kommuner. Kommunerne overtager ansvaret for så mange opgaver som muligt, mens staten får ansvaret for de af amtternes opgaver, der stiller meget store krav til det geografiske råderum eller befolkningsmæssige underlag.

Der stilles samme krav til kommunistørrelse som i modellerne med en smal opgaveportefølje på regionalt niveau, dvs. **30.000 indbyggere**.

Personlig kommentar

Kommissionen har nu afle-

veret sin betænkning. Der har heldigvis allerede været en omfattende diskussion – naturligvis mest med lokalpolitikere, embedsmænd og opinionsdannere som deltagere.

Uanset hvor lang tid, man sætter af til den efterfølgende debat, vil det nok være svært at engagere store dele af befolkningen. Det må blive et projekt, som især Folketinget tager på sig at få gennemført. Det er mit personlige håb, at et bredt flertal i Folketinget vil påtage sig et ansvar for at sikre en samfundsstruktur, der kan ruste os til kommende udfordringer. Nogleelementerne i den politiske debat bliver efter min mening:

- Hvordan indrettes den offentlige sektor med fokus på borgernes behov
- Hvordan sikres kvalitet i servicen for færrest mulige omkostninger
- Hvilken rolle skal politikerne have i styringen af den offentlige sektor

Ofres de små Hovedstadskommuner usagligt?

Jeg deltog i Venstres Borgmester- og gruppeformandsmøde og blev mildest talt noget rystet over at høre de "udvalgte" indlægsholdere og også den deraf følgende debat.

Der bruges kolossalt meget krudt på at argumentere for, at små kommuner ikke har nogen reel chance for at kunne løfte opgaverne efter en strukturreform – men det er der jo reelt set ikke noget nyt i!

Man fremhæver kommuner i yderområder og tyndt befolkede områder, med 4-6.000 indbyggere, hvor det er nærmest umuligt at tiltrække eller fastholde kvalificeret personale, og hvor det oftest er tilfældet, at der kun er økonomi til at have en enkelt person til forskellige fagansvarsområder. – Sikke dog en konklusion, men det havde vi nu ikke behøvet en stor og dyr kommission til at fortælle os.

Med ændret opgavefordeling og dermed flere opgaver til kommunerne, er det jo indlysende, at der vil stil-

Af Niels Jørgensen, gruppeformand og viceborgmester i Vallensbæk

les endnu højere krav til såvel det fagligt bæredygtige som det økonomisk bæredygtige i kommunerne, men hvor finder vi nogen som helst brugbare oplysninger herom i rapporten?

En kommune som Vallensbæk, som set på landsplan må betegnes som en mellemstor kommune med 12.500 borgere – og med planlagt vækst til 14-15.000 indenfor en kortere årrække – falder helt uden for de gennemsnitsbetragtninger, der ligger til grund for rapporten. Det gør de øvrige "små" FKKA-kommuner formentlig også, måske med en enkelt undtagelse.

Vi har ingen problemer

Vallensbæk har ingen som helst problemer med at leve op til forventninger og lovgivning, som den findes i dag. Det skulle måske da lige være, at vi afleverer 1/3 af vores skattekroner i udligning. Vi har vel vedligeholdte veje, kloaker og offentlige bygninger. Pasningsgaranti og ældrepleje

"Jeg frygter, at Vallensbæk - den Grønne Ø i det Røde Hav - vil blive ofret for at tilfredsstille jyderne"!

har været i top i over 20 år, og vore skoleelever fremsstår blandt de bedre, måske fordi vi i mange år har haft disponeret de fornødne resurser hertil. Vi har idrætsfaciliteter, der kan stå mål med væsentligt større kommuner, og hvad angår personale, har vi jo nærmest det problem, at vi drukner i ansøgninger når det sker, at vi slår en stilling op. – Fra kommunalbestyrelsens side har vi et prima overblik over kom-

munen i alle enkeltheder, således at det meget er politikerne og ikke "kun" embedsmændene, der styrer kommunen. Jeg vil vove den påstand, at kommunistørrelser på 10-15.000 indbyggere er en endog særdeles attraktiv kommunistørrelse, selvfølgelig forudsat, at den ligger geografisk rigtigt og at den drives derefter.

Vi mangler mange oplysninger om hvordan de eventuelle nye opgaver vil påvir-

ke kommunerne. Vi mangler i særdeleshed også oplysninger om, i hvilket omfang pengene vil følge opgaverne/borgerne og det er min påstand, at uanset om der bliver arrangeret tvangsægteskaber på 20 eller 30.000, ja så vil en del af de nye påtænkte opgaver ikke kunne klares i denne kommunistørrelse isoleret alligevel. Vi må arbejde sammen herom i tværkommunale samarbejder, sådan som vi har gjort så ofte før i FKKA regi.

Mennesker eller systemer

Anders Fogh Rasmussen og Lars Løkke Rasmussen pointerer meget, at det er "Mennesket frem for systemet". – Det er et slogan og en arbejdsphil, jeg gerne følger, men meget tyder desværre på, at for visse kommuner vil dette ædle menneskesyn ikke skulle gælde, for her bliver det "Systemet frem for mennesket". – Uha, uha. – Jeg frygter, at teknokrater, organisationsfolk og folketingspolitikere har set sig

blind på, at bare man er stor nok, så løses alle problemer. Det er jo utopi. – Vi hører jyske borgmestre, der mener, at bare de bliver 100.000 borgere, så kan de "snupe" arbejde mv. fra Århus. – Ak og ve, hvad opnår vi så i øvrigt dermed?

Der er endnu et meget stort arbejde at skulle udføre, og jeg håber meget, at vore forskellige folketingsmedlemmer i Amtet hører efter og fremfører de enkelte kommuners argumenter i den videre debat, for hvad har vi ellers valgt dem til?

Husk til sidst, at Venstre er imod tvangsægteskaber, og vi prioriterer mennesket frem for systemet, og så burde det jo ikke kunne gå galt. Personligt efterlyser jeg bare et enkelt eller nogle få punkter, der vil bevise, eller i det mindste sandsynliggøre, at Vallensbæks borgere vil kunne få en fordel af, at den eneste borgerlige bastion på Vestegnen (om end den er konservativ højborg) vil blive ofret for at tilfredsstille jyderne, og "den grønne Ø i det Røde Hav" dermed vil forsvinde.

Strukturreform – en enestående chance

Af Ole Krog, direktør i Dansk Industri

to skatteudskrivende niveauer.

I forhold til strukturkommissionens modeller ønsker vi i hovedtræk, at den såkaldte "statsmodel" gennemføres. Betegnelsen er imidlertid misvisende. Reelt burde modellen navngives "den helt brede kommune-model". For omdrejningspunktet i modellen er, at stærke, bæredygtige kommuner overtager flere opgaver. Kun de opgaver, som kræver meget store ressourcer og stor geografisk udstrækning, skal staten overtage.

En to-leddet model bør suppleres med det, strukturkommissionen betegner som "fleksible regioner", der får en geografisk inddeling, som tilpasses optimalt til den enkelte opgave. Det vil eksempelvis være en fordel at lave et geografisk tilpasset samarbejde om kollektiv trafik, som tager hensyn til de særlige befolkningsmæssige og geografiske forhold, der gør sig gældende forskellige steder i landet. Den optimale geografi for sygehuse og trafikplanlægning er naturligvis ikke sammenfaldende - det skal

en fleksibel regionsdannelse tage højde for.

Der vil være mange gevinster ved en struktur med to skatteudskrivende niveauer: kommunerne og staten.

For det første vil det give en mere rationel og helhedsorienteret opgaveløsning, at en række opgaver, der tidligere var delt mellem amter og kommuner, i

fremtiden samles hos større og mere bæredygtige kommuner. For det andet er der en tendens til, at flere skatteudskrivende niveauer virker udgiftsdrivende. Det bekræfter en analyse fra Skatteministeriet. For det tredje vil den nødvendige prioritering i den offentlige sektor være lettere og mere overskuelig ved to frem for tre niveauer.

Den "helt brede kommune-model" vil naturligvis forudsætte, at kommunerne opnår en betydelig økonomisk og faglig bæredygtighed. Det vil være en gevinst for virksomhederne.

Store kommuner vil kunne levere en højere grad af professionalisme i forhold til udlicitering og offentlig-

private samarbejder. Store kommuner har faglige og økonomiske ressourcer til at udbygge og forbedre digital service og digitale indberetningsmuligheder. Store kommuner vil være udviklingsorienterede, mens de små kommuner i dag fokuserer på at overholde statens minimumsforskrifter.

Den nuværende struktur eksisterer nu på 34. år. Den høje levetid skyldes ikke, at den er skræddersyet til det 21. århundrede - tværtimod. Strukturreformen er en enestående chance for at styrke den offentlige sektor - nu gælder det om at gribe den.

Banen har længe været kridtet op til store forandringer i den offentlige sektor. Nu er kampen fløjtet i gang.

Partierne har lagt taktik, debatten ruller og udfaldet følges tæt af både medierne og befolkningen.

Med afsæt i strukturkommissionens anbefalinger er der en enestående chance for at opbygge en ny og mere robust struktur i den offentlige sektor.

Enestående er det, fordi den nuværende struktur nu har eksisteret i 34 år og tidligere reformforsøg er mislykket. En chance er det, fordi potentialet ved en reform er enormt, hvis den gennemføres effektivt.

Hos Dansk Industri er vi ikke i tvivl om, at skridtet bør tages fuldt ud, når forandringen gennemføres. Der bør gennemføres en forenklet struktur med kun

Skematisk oversigt over opgavefordelingen mellem stat, amt og kommune i de behandlede modeller

	Nuværende arbejdsdeling	Uændrede opgaver	Bred amtsmodel	Regioner med smal opgaveportefølje			Statsmodel
				Bred kommunemodell	Kommunevalgform	Parti- valgform	
Stat							
Amt/region	13-3	7-8	7-8	4-6	3-5	3-5	
Kommune		> 20.000 indbg.	> 20.000 indbg.	> 30.000 indbg.	> 30.000 indbg.	> 30.000 indbg.	> 30.000 indbg.

Note: De farvede kasser symboliserer opgavefordelingen

Strukturkommissionen

Struktur: middel, ikke mål

Af Søren P. Rasmussen, gruppeformand for Venstre i Lyngby-Taarbæk

er det vigtigt, at det sker hurtigt med virkning fra 2006.

Venstre i Lyngby-Taarbæk støtter en strukturreform, fordi vi hermed kan sikre kvaliteten af vores velfærdssamfund. Borgerne skal have den bedste kvalitet for skattekroneerne. Det afgørende er derfor opgavernes fordeling mellem stat, regioner og kommu-

ner. Struktur er et middel og ikke et mål. Den brede kommunemodell tilfører flere opgaver til kommunen, så borgerne får én indgang til det offentlige. Det mener vi er den bedste model. Det kræver større kommuner med regioner, der tager sig af sygehuse og de meget specialiserede opgaver, hvor befolkningsunderlaget ikke er tilstrækkeligt i kommunerne.

Hvad der kan vindes ved en ændret opgaveløsning, kan dog let sættes over styr ved en ny udligningsordning. I værste fald vil en gennemførelse af en af de foreslåede udligningsmodeller koste Lyngby-Taarbæk 92 millioner mere om året.

Og så bliver det svært for borgerne at se, at reformen har ført noget godt med sig.

Sund fornuft eller lurvede kompromisser

Af Bjarne Rasmussen, 2. viceborgmester og gruppeformand, Gladsaxe

Gladsaxe har 62.000 indbyggere og skal ikke lægges sammen med nogen!

Set herfra er det væsentligste derfor: Der må ikke være opgaver med delt kompetence. Selv amterne i deres nuværende form som eneansvarlige er at foretrække frem for de tilfælde, der findes med delt myndighed. Vi kender alle eksemplerne fra det sociale område og visse dele af specialundervisningen, hvor

amter og kommuner lystigt bruger løs af borgernes midler i en evig intern kamp. Strukturkommissionen siger vel principielt det samme, som jeg gør her, men den overholder det ikke i sine praktiske anvisninger. Det er så politikernes opgave at sørge for, at stien bliver holdt ren, når de endelige grænser skal drages. Men lur mig – den sunde fornuft vil også her forsvinde i lurvede kompromisser!

Det vigtige i denne debat er opgavernes løsning og kvaliteten over for borgerne – og ikke strukturen. Hvis en reform skal lykkes,

Koncernledelse i det offentlige

Af Tom Togsverd, branchedirektør, ITEK - Dansk Industri

rer ensartethed og kvalitet i service og afgørelser.

- Centralisering af alle beslutninger om systemarkitektur og systemudvikling, således at der er sikkerhed, sammenhæng og operabilitet på tværs i valget af løsninger.

- Der tilstræbes en flerleverandør-strategi, der sikrer fleksibilitet og uafhængighed.

En ny front-desk serviceorganisation

De fleste borgere og virksomheder forventer, at den offentlige sektor fungerer som én sammenhængende serviceorganisation.

Virksomheder

Med etableringen af virk.dk og nemkonto'en er der for virksomheder skabt en fælles portal, der muliggør, at

alle indberetninger og ind-/udbetalinger samles ét sted.

Borgere

Danmark.dk bør udvikles og markedsføres til at være stedet, hvor borgerne kan få virtuel adgang til hele den offentlige sektor.

For fysiske henvendelser etableres en særlig front desk organisation, der tager udgangspunkt i kommunernes nuværende kvikskranker, hvor de mest almindeligt forekommende henvendelser kan ekspederes. Det være sig skat, folkekeregister, sygesikringsforhold, henvendelser om daginstitutionspladser, pensioner og dagpleje, udstedelse af pas, kørekort etc.

Front desk medarbejderen trækker på fælles landsdækkende supportsystemer, således at den borger, der møder frem, kan modtage korrekt og kvalificeret service.

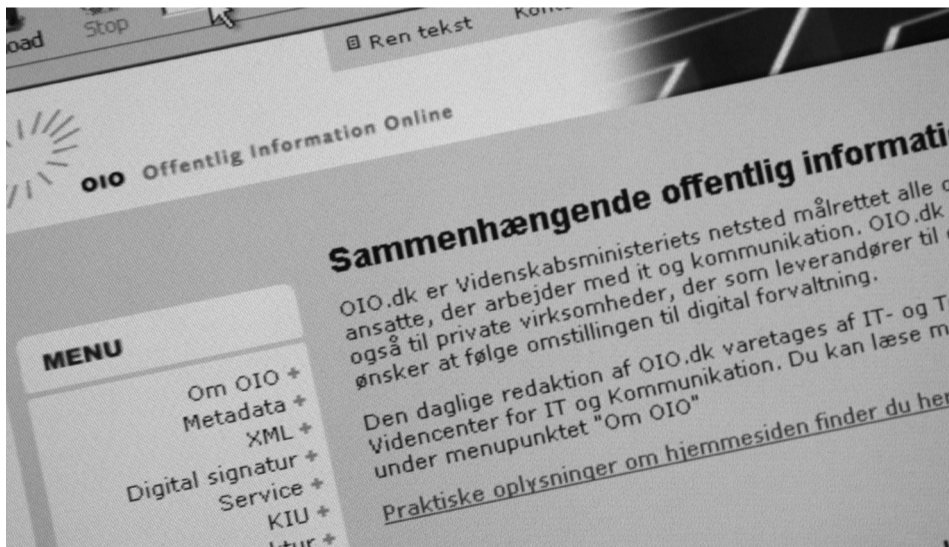
It-politiske konsekvenser

Udover fælles retningslinier på tværs af hele den offentlige sektor, skal der ske en mere detaljeret opfølgning på alle relevante ressortområder. Hver ressortminister skal være ansvarlig for, at der defineres fælles datastrukturer for det pågældende ressorts domæne.

Dette gælder f.eks. sundhedsområdet, hvor informationsflowet også skal omfatte privatpraktiserende medicinalpersoner, apoteker etc.

Men også på områderne undervisning, skat, miljø, arbejdsmarked og det sociale område, herunder sygedagpenge, er der behov for fælles centralt fastlagte løsninger.

Endelig skal strategien rumme en forpligtelse til, at langt flere opgaver outsources til private virksomheder eller til partnerskabsløsninger mellem offentlige og private.

Ensartede fælles løsninger gør livet lettere for borgerne og sagsbehandlere. Via www.oio.dk forsøger regeringen på nationalt plan at samle de tekniske tråde.

Det offentlige som en moderne (privat) serviceorganisation

Det offentlige bør tage ved lære af private virksomheder inden for finans og tele og indrette sig efter følgende principper:

- Kunden (borger og virksomhed) sættes i centrum - det skal være let at komme i kontakt, uanset om man ringer, benytter internettet eller møder personligt op - og der skal kunne vælges ydelser på tværs af kommunegrænserne.

- Sammenhængende informationsinfrastruktur - alle informationer om kunderne skal være tilgængelige på alle platforme, dvs. der skal være velfungerende bagbutikker, der sikrer samme kompetente service, uanset ad hvilken kanal og til hvilken kommune, kunderne henvender sig.

- Effektivisering - flest mulige arbejdsprocesser automatiseres, og alle servicefunktioner bakkes op af centrale beslutningsstøtte-systemer, som sik-

Kom så i arbejdstøjet

Af Tariq Sundoo, folketingskandidat i Kbh.s Amt

Hvorfor ser vi så få unge danskere med etnisk baggrund i byggesektoren, i politiet, som falkreddere og som fængselsbetjente?

Når der nu mangler så mange boliger omkring de store uddannelsesbyer, er det tankevækkende, at vi ser så få unge danskere med etnisk baggrund inden for den danske byggesektor.

De unge klager over, at samfundet ikke tager dem seriøst nok, og udviser dem respekt nok, men det bunder nok i, at de ikke deltager nok i opbygningen af det samfund, de ønsker at være en del af.

Mit krav til dem er derfor, at de skal deltage i afhjælpningen af landets enorme bolignød, ved på lige fod med alle andre danskere, at tage en uddannelse inden for byggesektoren, hvor der er rige muligheder for at få arbejde efter en endt uddannelse.

Uddannelserne omfatter: Murer, tømrer & snedker, VVS & elfaget, landmålere, arkitekter af både byggefaget og landskabsfaget, bygningskonstruktører, bygningsingeniører, og indenfor finansiering, realkredit,

ejendomsrådgivere, etc. Så der er nok, at beskæftige sig med.

Kom derfor i gang med de grundfaglige uddannelser i stedet for, at gå rundt og lave ballade. Brug i stedet for de hyperaktive energier på opbygning af samfundet i stedet for nedbrydning, så kommer respekten helt af sig selv. Kom så i arbejdstøjet venner. Og det skal være nu.

Hvis vi ønsker at indvandrere skal fungerer i et moderne velfærdssamfund, skal vi have de samme forventninger til indvandrere såsom danskerne i et moderne velfærdssamfund.

Og vi ønsker at borgere med anden etnisk baggrund skal vise hensyn til hinanden, kvinder skal være ligestillede, og at man skal passe på miljøet, gælder det selvfølgelig for alle danskere såvel som indvandrere.

Til gengæld skal man ikke forvente, at indvandrere uden videre er i stand til at indfri disse forventninger efter kort tid i landet. Det kræver tid til omstilling, og det forudsætter, at danskere er hjælpsomme og giver dem mulighed for at sætte sig i det samfund, de nu bor i.

Flertal for "den brede"

Af Ole Beckmann Andersen, byrådsmedlem, Ishøj Kommune

brede kommunemodell" med få nye regioner. Som et stærkt alternativ dertil nævnes "Statsmodellen". Man ønsker simpelthen amterne afskaffet. Det er især den amts/regionale skatteudskrivning, der opfattes som en "torn i øjet".

Borgerne ser også frem til en styrkelse af de kommunale fritidsudbud. Des-

værre er området ikke levnet meget plads i Strukturkommissionens rapport.

Et stort flertal af borgerne ser gerne en kommunalreform iværksat. Der synes i den forbindelse at være størst opbakning til "Den

Venstre 50 år i Hvidovre

Kære Venstre-medlem

Du/I inviteres herved til jubilæum

Lørdag den 21. februar kl. 18.00

i selskabslokalerne, Lille Friheden 1

(på hjørnet af Strandmarksvej og Gl. Køge Landevej).

Der serveres en 3-retters menu incl. vin ad libitum, og efter kaffen spilles der op til dans. Integrationsminister Bertel Haarder har lovet at holde jubilæumstalen.

Arrangementer koster 100 kr. pr. person.

Du/I er velkommen til at invitere et ikke Venstre-medlem med.

Tilmelding og betaling bedes foretaget senest den 13. februar 2004.

Tilmelding til: poulcpoulsen@get2net.dk Tlf.: 36 78 92 56

Poul Poulsen, Stendam 22, 2650 Hvidovre

Betaling: Check til Poul Poulsen eller overførsel til giro: 5171075, konto 1199-0005171057. Husk at oplyse navn på indbetalingen.

Hvordan graves EU-samarbejdet frem af ruinerne...?

Af Ellen Trane Nørby, kandidat til Europaparlamentet (V)

Mens amerikanerne gravede Saddam Hussein op af et hul i Irak, så gravede de europæiske statsledere sig ned i et hul i Bruxelles. Så fir-kantet kan man betegne sammenbruddet i forbindelse med EU-topmødet i december.

Af ruinerne af konventet og den forliste forfatnings-traktat mindes vi nu om, at vi igen skal opbygge et EU(ropa) på baggrund af et sammenstyrtet fundament. Denne gang er det relevant at sikre, at værdigrundlaget såvel som det politiske og økonomiske fundament har en udløbsdato, som ligger langt fremme i tiden.

Men hvordan graver vi så samarbejdet frem af ruinerne og sætter en fremadrettet dagsorden i forbindelse med det kommende Europa-Parlamentsvalg? Det gør vi ved at komme med et troværdigt og liberalt bud på fremtiden.

Grænser for politik

EU, som det ser ud i dag, er ikke et endegyldigt svar. Det er utroværdigt at fremstille EU som en løsning på alt. Det er det ikke. Det europæiske samarbejde er en del af vores fremtid – af

udfordringen såvel som af løsningen. Men der er altid grænser for politik. Ikke mindst for en liberal.

Hvor de fleste nok havde forventet, at vi hen over foråret skulle have en debat om forfatnings-traktaten, så er virkeligheden nu en helt anden. Debatemner som EU-flag afløser Dannebrog ligger ikke længere lige for. Så nu bliver der forhåbentligt plads til politik og konstruktive bidrag.

EU skal have en forvaltningslov

Når man har draget den konklusion, så er det samtidigt omsonst, hvis vi i valgkampen forfalder til en overfladisk og populistisk kampagne med det ene mål for øje at sikre os selv en taburet. Det giver udelukkende mening at føre kampagne, hvis man gør det med en forståelse af, at valget er et delmål. Demokrati og et effektivt EU til gavn for os alle er målet. Jeg vil arbejde for, at EU får vedtaget en forvaltningslov, hvor folk kan stilles til ansvar. Det har vi ikke i dag. Der er talt meget om svindel i EU. Ingen tvivl om, at det er uacceptabelt. Jeg vil hellere bidrage til løsningen end bære mere brænde til bålet.

Tabuer – skal brydes

Det handler om at bryde tabuer, så som et led i min valgkamp har jeg taget et

initiativ sammen med Trine P. Mach, der er nr. 4 på Junibevægelsens liste. Vi er begge for unge til at huske "det har modstanderne/tilhængerne sagt lige siden 1972". Og vi er for gamle til at gide overtage de frugtesløse argumenter. Vi vil diskutere politik med indhold. EU er en politisk kamplads. Hvis kampladsen forbliver en skyttegravskrig mellem ja og nej, så kommer vi aldrig videre end til den næste ørkesløse folkeafstemning, hvor vi igen bygger vores EU-politik på fortidens indenrigspolitik frem for fremtidens udfordringer.

Fokus på kerneområderne

Som liberale bør vi have fokus på kerneområder som forbrugerpolitik, miljø, frihandel, kriminalitetsbekæmpelse, forskning og udenrigspolitik - ikke på inferiøre områder, hvor det giver langt mere mening, at individ, kommune, amt eller stat selv tager sig af beslutningerne og sikrer en nærhed i processen. Kan vi sætte en kritisk, men positiv dagsorden for det kommende Europa-Parlamentsvalg, så vinder vi på kort og lang sigt.

Dannebrog og EU-flaget side om side. Det skal der ikke ændres på.

Mød **ELLEN TRANE NØRBY** :
på paneldebatmøde **onsdag d. 25. februar kl. 19.30**
"Risbjerggård", Hvidovrevej 241, 2650 Hvidovre.

"Hvorfor stemme ved EP-valget d. 13/6 ?"
Debatpanelet : **Ellen Trane Nørby (V), Einer Lyduch (S),
Trine Pertou Mach (JB), Mikkel Dencker (DF).**

Mød endvidere Ellen ved „Kultur & Politik“ arrangementet
onsdag d. 14. april kl. 18.30 på Rødovregård,
Kirkesvinget 2, 2610 Rødovre med besøg på Heerup-museet
og efterfølgende debat om EP-valget 2004.

**Gratis ugentligt nyhedsbrev
om EU og dansk politik**

KARSTEN MADSEN

Mangeårig politisk kommentator,
kandidat til Europa-Parlamentet
Venstre i København

Bestil på
Venstre@karstenmadsen.dk

Redaktion:
Topp & Madsen Aps, Solsortvej 6, 2000 F
Kommunikation, PR, journalistik og undervisning

Malerfirmaet
JONI

Udfører alt malerarbejde
såvel inde som ude.

Skal der males, så ring til
John Landis og få et
uforpligtende tilbud:

Bil: 4014 3895
Vestre Paradisvej 54B,
2840 Holte
Telefon: 4589 3895

www.mogensvad.dk

Mogens Vad
Kandidat til EU-parlamentet

BESTIL MIT NYHEDSBREV PÅ
WWW.MOGENSVAD.DK

Vi må i offensiven

Af Karsten Madsen, kandidat til Europa-Parlamentet (V)

gravede Polen-Spanien og Tyskland sig ned i hver sin skyttegrav under det sene- ste topmøde i Bruxelles.

Danske vælgere har af det forløb fået næret deres fordomme om EU. Resultatet er da heller ikke udeblevet. Det ser lidt trist ud med meningsmålingerne. Danskerne vil i følge Gallup bevare tre af de fire forbehold, og flertallet for at få indført euroen er indsnævret. Alt sammen ifølge Gallup.

Der er ikke tvivl om, at den interne EU-splid har sin del af skylden. Dertil kom-

mer midlertidigt elendige meningsmålinger for både Venstre og regeringen samlet. Midtvejskrisen har ramt VK. Helt normalt, efter at den første nysgerrighed har lagt sig. Med nedturen er der derfor blevet lagt sten i vejen for det, der kunne have lignet ren, politisk badeferie:

Et vellykket formandskab, en overholdt kontrakt med vælgerne, en forvirret opposition, et vellykket EU-topmøde med aftale om en ny EU-forfatningstraktat, EP-valg og folkeafstemninger. Først om traktaten.

Dernæst om forbeholdene. Nu bliver forløbet et helt andet. Venstre skal opbyde alle kræfter for at få et godt valg. Vi skal ikke unde vore modstandere den fryd, at vi får en ørefigen af vælgerne.

EP-valget vil blive fremstillet som et dansk midtvejsvalg forud for folkeafstemningen. Fra alle sider vil Venstre blive angrebet. Ikke alene har vi ledelsen af regeringen, men også flest mandater i Folketinget, flest borgmesterposter og flest danske MEP'er. Alle vil kanøfle os, hvis de

kan slippe af sted med det.

Derfor er det vigtigt til EP-valget at mobilisere alle gode kræfter: MF'ere, ministre, folketingsmedlemmer og andre lokale meningsdannere.

Og det er vigtigt, at vore 75.000 medlemmer - og deres nærmeste - mobiliseres til at stemme til EP-valget. Måske ved at stemme dørklokker.

Vore modstanderes EU-temaer vil hedde:

- * EU-samarbejdet i splid med sig selv.
- * De store bestemmer. De små tromles.
- * Fryns, rejsecirkus og lønninger.
- * EU på vej til at blive nationalstat.
- * Udlændingepolitik, arbejdsmarked og øst-indvandrere.
- * Ledigheden og Lissabon-erklæringen (den vil socialdemokraterne kaste sig over).

Vi bør til gengæld prøve at sætte en dagsorden:

- * Handlekraftigt EU skal dæmpe store landes indflydelse (udenrigspolitik og økonomisk politik).
- * Jo stærkere EU, jo mere magt til de små.
- * Et slankere, mere effektivt EU.
- * EU giver danskerne en bedre hverdag (forbrugerpolitik, handelshindringer, karteller).
- * EU skaber vækst og dermed job overalt.

Og når vi tvinges på banen:

- * Gennemsigtige, enkle regler for rejser og diæter. Ingen fryns. Alt efter regning.

2003 blev et dårligt år for det europæiske samarbejde.

Først gik Tyskland og Frankrig enegang i Irak-sagen, dernæst brød de spillereglerne for EU-landenes økonomiske politik og endelig

Valgkampen skal fokusere på politisk uenighed

Af Mogens Vad, kandidat til Europaparlamentet (V)

at stemme ved sidste EP-valg, vælge at bevæge sig op ad sofaen og hen til stemmeurnerne søndag den 13. juni, skal der selvsagt noget ekstraordinært til. Det kræver en forudgående valgkamp med en vedkommende politisk diskussion, der naturligvis rækker udover emnet ja eller nej til EU. Derfor behøves nogle brudflader, hvor socialdemokraterne og Venstre kan være politisk uenige. For i de to partier er EU ikke længere til diskussion. Hvorfor så bruge tid, kræf-

ter og energi på det?

Venstre skal i stedet koncentrere sig om at svare på disse tre spørgsmål: hvad er der galt med EU? Hvad skal vi gøre for at løse problemerne? Og hvorfor skal vi for øvrigt stemme på Venstre?

Hvad er der galt med EU?

Jeg tror ikke på, at Venstre i frygt for at fremstå som "EU-fjendtlige", bare skal lukke øjnene for de sager i EU, som irriterer vælgere heriblandt mange af Ven-

stres medlemmer og Venstres vælgere. Venstre er og bliver et EU-positivt parti. Men Venstre er også et borgerligt-liberalt parti, der tager omgang med borgernes penge seriøst. Partiet har dyb skepsis for skrankepaver og papirnussere. Principielt mener venstre-folk, at skattetrykket kun kan gå én vej - nedad osv.

Venstre skal derfor i valgkampen starte med at overbevise sine egne vælgere om, at Venstre i Europa-Parlamentet i næste valgperiode vil levere en forrygende indsats for liberale mærkesager. Det er fint, at man bedrer forhold for erhvervsliv m.v., men det er borgerne, der i sidste ende sætter kryds ved Venstre.

Kan vi blot overbevise Venstres kernevælgere den 13. juni, får partiet et smukt valg. Venstre kan fx melde ud, at vi aldrig vil acceptere skatteudskrivning i EU og EU-moms. Det vil berolige vælgerne. Selv har jeg fremlagt en kontrakt med danskerne, hvor jeg lover vælgere at arbejde og stemme for en politik med udgangspunkt i liberalt tankegods. Se mere herom på www.mogensvad.dk

Lidt for meget business class?

EU-parlamentets rejsediæter og lønninger stjæler borgernes opmærksomhed fra det politiske.

Liberalt eller socialistisk

Grundlæggende bliver vi nødt til at spørge vælgerne om de ønsker et socialistisk eller et liberalt Europa. Ved at polarisere diskussionen mener jeg, at vi faktisk har en fælles interesse med socialdemokraterne. Jo mere vi kan blive uenige om reelle politiske spørgsmål - jo mere trækker vi opmærksomheden væk fra modstandernes gølle ja/nej diskussion, som ikke fører nogle steder.

Hvad er i øvrigt problemet i danskernes dagligdag?

Beskæftigelsen er det største samfundsproblem i øjeblikket. Det er bekoste-

ligt for samfundet at have så mange mennesker gående rundt uden at have noget at rive i. Det er dog langt værre, at det er utrolige psykiske og fysiske ressourcer, der samtidig går til spilde, og det er liv og familier, der går i stykker på grund af arbejdsløshed. Der findes ingen snuptagsløsninger, men regeringens udspil med at satse på forskning og uddannelse skal udvides til EU. Vi bør bruge en stor del (på sigt hele) EU's landsbrugsstøtte på forskning, innovation og uddannelse. Hvis ikke vi satser på at udvikle fremtidens produkter, kan vi ikke sikre velfærd i fremtiden.

MEGET BEDRE SERVICE

Fordi dine behov er de vigtigste

Vesterbrogade 118 A
1620 København V
Tlf. 70 25 25 11 · Fax 70 25 25 12
Mobil 22 40 11 60
E-mail: mbs@mbservicekbh.dk

- ◆ Daglig rengøring
- ◆ Hovedrengøring
- ◆ Erhvervsrengøring
- ◆ Opvaskeentreprise
- ◆ Graffitirens

Udvikling og inspiration på arbejdsmarkedet

Af Kersi Porbunderwalla (V), næstformand for integrationsrådet i Lyngby-Taarbæk Kommune

duktudviklere nu og navnlig i fremtiden.

Derfor nytter det ikke at opfinde den dybe tallerken gennem bøvlede jobkortordninger og løbende diskutere, om enkeltstående jobtitler skal med i den ordning eller ej.

Danmark er også dårligt i EU til at anerkende udlændinges uddannelser. I

stedet forlanger vi, at de begynder forfra her på dansk. Det afgørende burde være faglige kvalifikationer og ikke danskundskaber, som er den aktuelt integrationspolitikens krumtap, hvorfor den på forhånd er dømt til fiasko.

Green Card

Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre et såkaldt

green card i stil med USA og foretage flere former for lempelser af administrationen af kvalificerede indvandrere. Betingelsen for at kunne opnå et green card i Danmark bør være, at man har fået et job. Der gives så f.eks. en treårs opholds- og arbejdstilladelse, der kan forlænges med yderligere fire år, hvis man stadig har et job.

Derefter kan en permanent opholdstilladelse f.eks. komme på tale, hvis det stadig er aktuelt. Green cards behandlingsstiden ned-sættes til maksimalt 10 dage, idet opholdstilladelsen kan udstedes, uden at arbejdsmarkedsråd og fagforeninger skal høres, som det er tilfældet i dag. Det er den virksomhed, som ønsker medarbejderen, der skal have det afgørende ord og dermed også ansvaret.

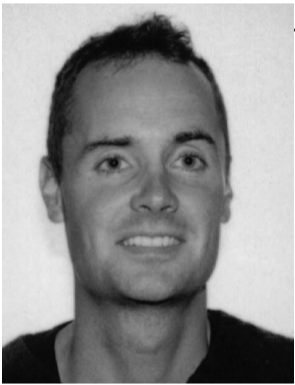
Green card-ordningen gælder særligt veludannede udlændinge, som kan rejse ind i landet uden en

ansættelseskontrakt på hånden. Udlændinge kan i dag sidde derhjemme og søge ledige stillinger i Danmark over internettet. Hvis de opfylder kravene, kan en hvilken som helst virksomhed så tegne en ansættelseskontrakt, få vedkommende herop og selv etablere forudsætningerne for at få udstedt et green card.

Danmark må have en green card-lignende ordning snarest, så vi får mobiliseret kvalificeret arbejdskraft på en konstruktiv og for alle parter fornuftig måde.

Danmark har trods den nuværende nedgang i arbejdsstyrken et voldsomt stort behov for eksperter både som inspirationskilde og pro-

Hjælp borgerne – simplificér aktiebeskatningen!

Af Kristian Astrup, Cand.merc, 15. kreds/Bispebjerg

mål at gøre lovgivningen mere gennemskuelig i et tiltrængt opgør med "system-Danmark". Vores skatteminister kunne passende som et led i denne kamp kigge lidt på aktiebeskatningsreglerne. I Danmark har vi både en 3-års-regel og en såkaldt 100.000-kroners grænse, som dog pt. er noget højere end 100.000 kr. - kombineret med manglende fradrag for tab - medmindre tabet kan modregnes i en gevinst opnået inden for de seneste 5 år. Alt sammen regler, som er ulogiske og til tider kan have som grotesk bi-effekt, at nogle vælger at sælge ud af deres aktier, blot fordi de er nervøse for

at ramme 100.000-kroners grænsen.

Gør det nemmere for borgeren

Hvorfor ikke gøre det nemmere for borgeren? Selvfølgelig samtidig med, at det provenu, som statskassen får ind på aktiebeskatning, hverken stiger eller falder, men fastholdes på nuværende niveau, hvorved vi undgår at bryde skattestop-løftet.

Aktieudbytte beskattes med en fast procent-sats - i tabellens eksempel 25%.

Den skarpsindige læser vil lægge mærke til, at hvis man opnår en kursgevinst

på 100 kr., skal man svare 35 kr. i skat, men hvis man lider et kurstab på 100 kr., kan man kun trække 15 kr. fra. Altså stadigvæk en asymmetrisk beskatning, men unægteligt nemmere for borgeren at finde ud af. Sætserne i nedenstående skema er selvfølgelig kun ment som eksempler.

Vi venter i spænding... og lad nu være med at begrunde den gamle 3-års-regel ud fra et forblømt argument om reglens gavnlige effekt, for så vidt angår kursstabilisering (læs: forhindre spekulant-udsving) af de respektive aktier. Argumentet er noget vrøvl. Så langt bør vi da være nået i debatten.

Nuværende lovgivning besværlig

Vi har i Danmark gennem mange år haft en ulogisk og bøvlet aktiebeskatningslovgivning; en lovgivning, som afholder mange mennesker fra at investere i aktier.

Et lille slag mod "system-Danmark"

Den borgerlige regering har som ét af flere hoved-

Tabel:
Model til inspiration:

Type af indkomst / tab:	%-sats for beskatning/fradrag:
Aktieudbytte	25%
Kursgevinst	35%
Kurstab	15%

JESPERSEN OFFSET

Grafisk produktion i alle led - vi bygger bro mellem tryksager og Internettet

Foreningsblade
Plakater, foldere
Kampagnemateriale
Internetløsninger - design og opkobling
Kombination Internet/tryksag

...til særlige Venstre-priser!

Ved Langebro 1 DK-2300 København S
Tlf. 32 96 50 52 Fax 32 96 86 85

Ballerup Revision

Registrerede
Revisorer
FRR

Registreret Revisoranpartsselskab

Centrumgaden 2A, 2750 Ballerup

Telefon: 44 66 70 90

Fax: 44 66 70 08

Mobil: 23 24 32 59

e-mail: sd@balleruprevision.dk

www.balleruprevision.dk

Hos Ret & Råd får du vejledning og saglig bistand - før det er for sent!

Advokaterne

Peter Hesselholt (H)

Annette Schepler (L)

Dorte Hesselholt, Adv. fm

Ret & Råd

Advokatfirmaet Peter Hesselholt

Bydammen 8 - 2750 Ballerup

Telefon 44 97 14 14 - Fax 44 66 14 07

E-mail: ballerup@ret-raad.dk - www.ret-raad.dk/ballerup

Kaos i genoptræning

Birgit Tystrup

Mange borgere bliver gidsler i et politisk spil mellem Københavns Amt og Søllerød, Lyngby-Taarbæk og Gentofte kommuner.

Et flertal uden om Venstre i Københavns Amtsråd har

besluttet, at alle, der har behov for genoptræning i forbindelse med en hospitalsindlæggelse, skal genoptrænes på sygehuset. Ændringen trådte i kraft 1. oktober 2003.

Konsekvensen af beslutningen er, at Gentofte Sygehus skal genoptræne ca. 360 flere borgere om året end hidtil, og det har sygehuset slet ikke kapacitet til.

Det betyder, at mange borgere ikke får den genoptræning, de har behov for og ret til. Det betyder

også, at de enten selv må finde ud af at få genoptræning eller i værste fald fortsætte med at være uarbejdsdygtige eller ude af stand til at tage vare på sig selv i en uoverskuelig periode.

At hospitalet ikke kan løfte opgaven, er ikke nogen nyhed. Det har vi hele tiden haft på fornemmelsen. Og alligevel stemte et flertal i september for, at genoptræningen skulle hjemtages til Gentofte Sygehus.

Da kommunerne ikke har

fået nogen information om den nye måde at løse opgaven på, betyder det, at genoptræningen ikke bliver koordineret mellem hospital og kommune.

Borgerne må selv tage affære, helt i strid med intentionerne i reglerne for genoptræning. Derfor bad Venstre bedt om, at sagen kommer på sygehusudvalgets møde i november 2004.

Og det er ikke kun i Lyngby-Taarbæk, at den er gal. Også i Søllerød og Gentofte er situationen den

samme. De borgere, der har behov for genoptræning, skal være sikre på, at de også får den. Det er førlighed og velfærd, vi taler om, og der må aldrig være den mindste usikkerhed om, at vi lever op til den opgave, vi skal udføre.

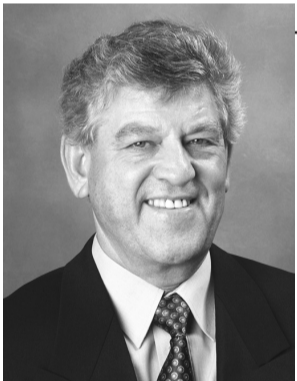
Det var dér i denne sag på flere områder, og derfor gik Venstre imod, at amtet skulle hjemtage opgaven. Så længe hverken den fysiske kapacitet, de øgede personaleressourcer eller aftaler med kommunerne

Dorthe la Cour

er på plads, skal der ikke ændres på den nuværende organisering. Det skal efter vor mening aldrig være borgeren, der skal være gidsel i et politisk spil."

Vågn op, børst støvet af og tænk nyt!

Af Kurt Damsted, formand for Venstre i Brøndby

I mange kommuner står der i dag en række tomme forældede produktionsjendomme og lagerhaller. De fleste har stået ubenyttet hen i flere år.

De opfylder simpelthen ikke længere nutidens kvalitetskrav til logistik og produktionsformål, og kan derfor hverken sælges eller udlejes til sådanne formål.

Hvorfor laver man dem så ikke bare om til boliger eller andre brugbare formål? Det skulle man da tro var en udmærket og rentabel løsning. Undersøger man årsagen, viser det sig, at det ikke skyldes manglende interesse fra private bygherrer. I denne kreds er der faktisk ofte stor interesse for sådanne løsninger. Nej, det skyldes gamle regler i gamle lokal- og regionsplaner.

Ejendommene lever måske ikke op til det såkaldte stationsnærhedsprincip, som dikterer, at alt nyt kontorbyggeri skal opføres inden for 1 km fra en af de centrale stationer på S-togsnettet. En regional strategi i hovedstadsområdet, som har eksisteret gennem snart 15 år og havde sin storhedstid under tidligere miljøminister Svend Auken, men nu endelig ser ud til at afgå ved døden.

En anden hindring kan være, at der i lokalplanen ganske enkelt står, at ejendommene i det givne område skal anvendes til produktion. Da det i sin tid blev indført i lokalplanen, var det måske udmærket. Men derfor er det jo ikke sikkert, at det også er en fornuftig planlægning for området i dag.

Det kan altså ikke nytte noget, at kommunerne styrer efter lokalplaner, som ofte er helt op til 40 år gamle!

Heldigvis er det ikke alle kommuner i amtet, der sover. Et sted, hvor man aktivt forsøger at løse problemerne, er Ballerup kom-

mune. Her har man taget fat på opgaven. Kommunen har nemlig konstateret et stærkt stigende antal tomme erhvervskvadrater, og skoven af "Til salg"-skilte i dele af kommunen giver efterhånden en selvforstærkende effekt i negativ retning. På den baggrund tog kommunen for nylig initiativ til et heldagsseminar, hvor man samlede repræsentanter fra det lokale erhvervsliv, ejendomsjere, administratorer, ejendomsmæglere etc. Med det formål at analysere, hvordan man får mere gang i området igen.

Dette initiativ bør påskønnes. Det er godt og burde give inspiration til de andre 17 kommuner i amtet. Hvis vi skal videre, og det skal vi, kræver det vilje, fleksibilitet og nytænkning.

Det findes eksempler på, at erhvervsjendomme er overgået til fornuftigere anvendelse. Her er det HK-bygningen i København.

Tilbage til 50'erne

Af Brokkeren

Nu må det snart være på tide at få Socialdemokraterne tilbage til magten. Bare se på Krøniken. Da Jens Otto Krag var handelsminister, blev der talt pænt til husmødrene. Ja, skidt med, at han ikke skrev sin tale selv. Det vigtige var, at han forklarede dem, at rationering af varer var en god ide. Jeg er helt enig med de politiske kommentatorer, der mener, at Krøniken vil hjælpe os i den socialdemokratiske valgkamp. For 50'erne - det var tider! Staten kontrollerede, om der blev importeret billedrør til fjernsyn. Staten kontrollerede, om der blev vist fjernsyn i Danmark. Staten kontrollerede, hvor meget smør husmødrene kunne købe.

Vi socialdemokrater har lagt en klar plan frem, "Mogens Lykketoft og de syv skridt mod et bedre Danmark". Nogle vil måske sige, at vi har ladet os inspirere af Snehvite og de syv små dværge. Men inden kan da beskyldte Lykketoft for at være lige så køn som Snehvite - og Svend Auken for at være en dværg.

Nej, de syv skridt mod et bedre Danmark skal signale-

re, at vi socialdemokrater har taget syvmilestøvlerne på. Vi skal have gang i ejendoms-værdiskatten igen. Hvorfor dog eje sin bolig, når man kan bo almennyttigt? Vores søsterorganisation - de almennyttige boligbevægelse - har betydet mere for Danmark end Otto Leisner. Vi i socialdemokratiet har betydet mere for Danmark end Jarl Friis Mikkelsen. Og det siger jo alt.

Det er utroligt, at journalisterne ikke har præsenteret vores plan på overskuelig vis. Sigtet er ellers klart nok. Vi har foreslået, at øge skatten på pensionsordninger. Hvad bilder folk sig egentlig ind? Er de ikke tilfredse med folkepensionen, de utaknemmelige skarn?

Vi har foreslået at hæve bruttoskatten til 20 pct. og aftrappe børnechecken for alle, der tjener over 250.000 kr. Flere skal betale mere. Og hvis du gør en ekstra indsats, skal du have mindre ud af det. Hvad bilder du dig ind - at tage arbejde, som andre kunne have udført? Det er jo ikke sådan vi løser arbejdsløshedsproblemet. Tænk bare på, at ledigheden i dag er lige så høj som den var i 1998. Jeg ved godt, at ledigheden var endnu højere i 1997 og 1996 og 1995 og 1994 og 1993. Men det kan man ikke klandre den daværende socialdemokratiske regering. Det skyldtes alene, at verdensøkonomien boomed, og at al aktiviteten foregik i resten af verden og ikke i Danmark.

Vi socialdemokrater vil også gøre Danmark sundere ved at genindføre skat på sygdom. Det skal ikke længere være muligt at få en sygdomsbehandling skattefrit betalt af arbejdsgiveren. Vi tror på virksomhedernes sociale ansvar og derfor må virksomhederne være så sociale, at de bare betaler noget mere i skat. Så skal vi nok være ansvarlige med deres penge.

Brokkeren

- 19. februar** **Generalforsamling i Venstre i Brøndby**
Kl. 19.00 i Kulturhuset Kilden.
- 21. februar** **Jubilæumsfest i Hvidovre**
Kl. 18.00 i Lille Friheden 1, Hvidovre.
Tilmelding senest den 13. februar.
Se annoncen side 7.
- 23. februar** **Generalforsamling i Gladsaxe Kredsen**
Kl. 19.30 på Gladsaxe Rådhus i Rådhuskælderen.
- 25. februar** **Mød Ellen Trane Nørby**
Kl. 19.30 på Risbjerggård, Hvidovrevej 241 i Hvidovre.
Se annoncen side 8.
- 10. marts** **Generalforsamling i Gentofte Venstre**
Kl. 19.00 på Gentofte Rådhus. Indgang fra Emmasvej.
Indlæg forud for generalforsamlingen ved Venstres politiske ordfører Jens Rohde fra kl. 19.00 til 19.30. Under generalforsamlingen er der indlæg af kirkeminister Tove Fergo.
- 11. marts** **Deadline for taburetten nr. 2 marts 2004**
- 13. marts** **Venstres EU-landsmøde i Øksnehallen**
Se omtalen side 2
- 23. marts** **Besøg Christiansborg og det nyistandsatte Snapsting**
Kl. 18.30 ved kirkeminister Tove Fergo.
Tilmelding senest den 17. marts.
Se annoncen side 4.
- 25. marts** **Konsekvens i retshåndhævelsen**
Kl. 19.30 – 22.00 på Christiansborg.
Debatmøde med fire spændende indledere.
Tilmelding senest den 18. marts.
Se annoncen side 4.
- 26. marts** **taburetten nr. 2 marts 2004 udsendes fra Københavns Postcenter**
- 14. april** **Mød Ellen Trane Nørby ved "Kultur & Politik" arrangementet**
Kl. 18.30 på Rødovregård, Kirkesvinget 2 i Rødovre.
Se annoncen side 8.